

ಮಕ್ಕಳ ಸಾವು: ಮರುಗಡಿರಿ ಮನದಲ್ಲಿ...

ಮಕ್ಕಳ ಅಗಲುವಿಕೆಯ ಬಹುತೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಆಕಸ್ಮಿಕ, ಅಸಹಜವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಸಮಯ ಬೇಕು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಏರುವೇರೂ ಆಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

■ ಡಾ. ಎಂ.ಡಿ. ಸೂರ್ಯಕಾಂತ್

‘ಮುಳೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋದ ಮಗು’, ‘ರಕ್ತ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಕಂದನ ಸಾವು’, ‘ಅಂತಿಮ ವರ್ಷದ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಏಕೈಕ ಮಗು ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಮರಣ’, ‘ಉತ್ತಮ ಅಂಕಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ’, ‘ಉಗ್ರರೊಂದಿಗಿನ ಸೇನಾಪಟದಲ್ಲಿ ಯುವ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಸಾವು’ - ಹೀಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಎಳೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಾಗ ಹೆತ್ತವರ ನೋವು ಸಂಕಟ ಅಪಾರ.

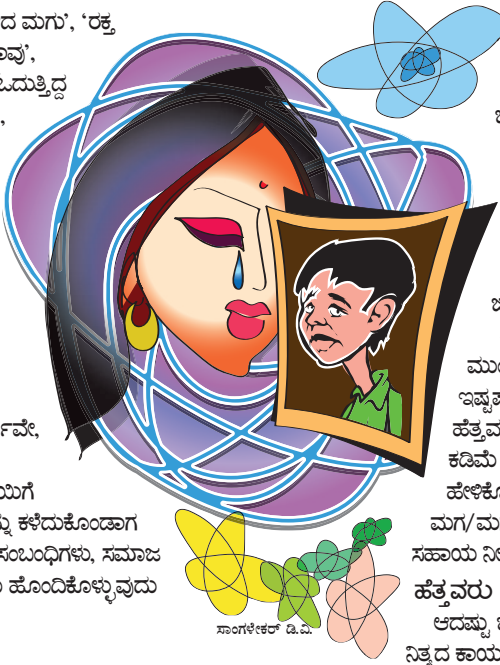
ತಮ್ಮ ಮುಂದೆಯೇ ಓಡಾಡಿ ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮಕ್ಕಳು ಅವಧಿ ಪೂರ್ವವೇ ಹೆತ್ತವರಿರುವಾಗಲೇ ಸಾಯುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾರದ ನೋವು. ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಹೆತ್ತವರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು? ಸಂಬಂಧಿಗಳು, ಸಮಾಜ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು? ಹೆತ್ತವರು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಪರಿಣಾಮಗಳು

9 ತಿಂಗಳು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವನ್ನು ಹೊತ್ತು, 2 ವರ್ಷ ಎದೆಹಾಲು ಉಣಿಸಿದ ತಾಯಿಗೆ ಸಂಕಟ ಹೆಚ್ಚು. ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಸ್ವಬುದ್ಧಿ, ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯ, ನಿद्रಾಹೀನತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗು ಸತ್ತೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರಾಕರಣೆ. ಒಳ್ಳೆ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಭಾವನೆ. ತೀರಿ ಹೋದ ಮಗುವಿನ ಗುಣಗಾಣ, ನಡೆ ನುಡಿಯನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದು. ಮಗು ಸಾಯಲು ವೈದ್ಯರು, ದಾದಿಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಅನವಶ್ಯಕ ಕೋಪ. ಅಪಘಾತದಿಂದ ಸಾವು ಉಂಟಾದರೆ ಶವ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಪೊಲೀಸ್, ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಲೆದಾಟದಿಂದ ದೈಹಿಕ ಬಳಲಿಕೆ. ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿ ಬಂದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಅಳುವುದು. (ಉದಾ: ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದು. ಮಗು ಶಾಲೆ/ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಸಮಯವಾಯಿತೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವುದು. ಮಗುವಿನ ಫೋಟೋ ನೋಡಿ ರೋದನ: ತೀರಿಹೋದ ಮಗುವಿನ ಫೋಟೋ ನೋಡಿ ತಾಯಿ ಅಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಇತರರು ಫೋಟೋವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಾಯಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ಹುಡುಕಿ ಕದ್ದು ನೋಡಿ ಅಳುತ್ತಾಳೆ. ತೀರಿ ಹೋದ ಮಗುವಿನ ಕಾಯಿಲೆ ತಮಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸುವುದು. ಉದಾ: ಮಗು ಕಾಮಾಲೆಯಿಂದ ತೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ತಾಯಿ ತನ್ನ ಉಗುರು, ಚರ್ಮ ಹಳದಿ ಆಗಿ ಕಾಮಾಲೆ ರೋಗ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು. ಬದುಕಿರುವ ಇತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅತಿಯಾದ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುವುದು.

ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಾವಿನಿಂದ ಒಂಟಿತನ, ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆ ಸಾಧ್ಯ. ಸಮಾಜ, ಸಂಬಂಧಿಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಹೇಗೆ?

ಮಕ್ಕಳ ಅಗಲುವಿಕೆಯ ಬಹುತೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಆಕಸ್ಮಿಕ, ಅಸಹಜವಾಗಿದ್ದರಿಂದ

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಸಮಯ ಬೇಕು. ಕೆಲವರು 1-2 ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಿಸಿದರೆ, ಬಹುತೇಕರಿಗೆ 3 ಅಥವಾ 6 ತಿಂಗಳು ಬೇಕು.

ದುಃಖ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿರಿ. ಅಳುವಾಗ ಅಳು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಡ. ಅಳುವಿನಿಂದ ದುಃಖದ ಭಾರ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ತ ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ. ಸಾವಿನ ಘಟನೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ದುಃಖವನ್ನು ಬೇರೆಯವರ ಜೊತೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರೆ, ನೋವು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತೀರಿ ಹೋದ ಮಗುವಿನ ಸಾಧನೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೆತ್ತವರ ಮುಂದೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವರು ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಬಂಧಿ, ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಗಾಗ ಏಕಾಂಗಿಯಾದ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಒಂಟಿತನದ ಭಾವನೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆತ್ತವರು ತಮ್ಮ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ.

ಮಗ/ಮಗಳು ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಸಂತೈಸಿ, ಧೈರ್ಯ ಆಸರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕು.

ಹೆತ್ತವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ..

ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿರಿ. ಈ ಮುಂಚಿನ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಇರಲಿ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬೇರೆ ಹೆತ್ತವರ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕವಿರಲಿ. ಇವರ ಜೊತೆ ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟ, ದುಃಖ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಈಗ ಕೆಲವು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಸಾಂತ್ವನ ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ನುರಿತ ಸಮಾಲೋಚಕರು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ತೀರಿ ಹೋದ ಮಗುವಿನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಿರಿ. ಆ ದಿನ ಹೂ ಅಥವಾ ಮರದ ಸಸಿ ನೆಡಿರಿ.

ಆನುವಂಶಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಮಗು ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದರೆ ಆನುವಂಶಿಕ ತಜ್ಞರ (ಜೆನೆಟಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲರ್) ಸಲಹೆ ಪಡೆಯಿರಿ. ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತೀರಿಹೋದ ಮಗುವಿನ ಕಾಯಿಲೆ ಮರುಕಳಿಸದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಎಳೆ ಮಗುವಿಗಿಂತ, ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮಕ್ಕಳ ಅಗಲುವಿಕೆ ಹೆಚ್ಚು ನೋವಿನದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ತೀರಿ ಹೋದ ಮಗು 3 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನದಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಮಗುವಿನ ಅಗಲುವಿಕೆಯ ನೋವು ಇನ್ನೊಂದು ಮಗುವಿನ ಜನನದ ನಂತರ ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತೀರಿಹೋದ ಮಗುವಿನ ಒಡನಾಟ, ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಸ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಮಕ್ಕಳ ವಸ್ತುಗಳು

ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಕ್ಕಳ ನೆನಪು ಮರುಕಳಿಸಬಹುದು. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಪಾಲಕರಿಗೆ ನೋವಿನ ಕೆಲಸ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸಿದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ (ಬಟ್ಟೆ, ಆಟಿಕೆ, ಪುಸ್ತಕ, ಹಾಲಿನ ಬಟ್ಟಲು, ಊಟದ ತಟ್ಟೆ) ಮಗುವಿನ ಪ್ರೀತಿ, ಬಾಂಧವ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳ ವಿಲೇವಾರಿಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂಬಂಧಿ, ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 6 ತಿಂಗಳಿಂದ 6 ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಅಗಲುವಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ.